

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. birželio 20 d.*

„Konkurencija – Administracinė procedūra – Sprendimas, kuriame nurodoma atlikti patikrinimą – Proporcingumas – Savavališkumo nebuvimas – Pareiga motyvuoti – Pakankamai svarūs įrodymai – Teisinis saugumas – Teisėti lūkesčiai – Teisė į privataus gyvenimo gerbimą – Teisė į gynybą“

Byloje T-325/16

České dráhy, a.s., įsteigta Prahoje (Čekijos Respublika), atstovaujama advokatų K. Muzikář, J. Kindl ir V. Kuča,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Rossi, A. Biolan, G. Meessen, P. Němečková ir M. Šimerdová,

atsakovė,

Dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti *České dráhy* ir visoms tiesiogiai ar ne tiesiogiai jos kontroliuojamoms bendrovėms skirtą 2016 m. balandžio 18 d. Komisijos sprendimą C(2016) 2417 *final* dėl procedūros pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį, kuriuo joms nurodyta leisti atlikti patikrinimą (byla AT.40156 – *Falcon*),

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas A. M. Collins, teisėjai R. Barents ir J. Passer (pranešėjas),

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. spalio 26 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *České dráhy, a.s.* yra akcinė bendrovė. Ši bendrovė yra nacionalinė Čekijos geležinkelių vežėja ir priklauso Čekijos valstybei. Ji dominuoja, be kita ko, keleivių transporto paslaugų teikimo ir geležinkelių infrastruktūros valdymo paslaugų teikimo rinkose Čekijos Respublikoje.

* Proceso kalba: čekų.

Procedūra Čekijos konkurencijos institucijoje

- 2 2011 ir 2012 m. du kiti vežėjai, t. y. *RegioJet a.s.* ir *LEO Express a.s.*, pradėjo teikti keleivių vežimo geležinkelių paslaugas maršrutu iš Prahos (Čekijos Respublika) į Ostravą, t. y. miestą, esantį Čekijos Respublikos šiaurės rytuose.
- 3 Nuo 2011 m. ieškovės, kuri, kaip įtariama, piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi ir nuostolingai teikė keleivių vežimo geležinkeliais paslaugas grobuoniškais kainomis maršrutu Praha–Ostrava, elgesį tyrė Čekijos konkurencijos institucija *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* (Konkurencijos apsaugos tarnyba, Čekijos Respublika).
- 4 Atlikusi preliminarų tyrimą, 2012 m. sausio 24 d. Čekijos konkurencijos institucija pradėjo administracinę procedūrą prieš ieškovę pagal *zákon č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže* (Įstatymas Nr. 143/2001 dėl konkurencijos apsaugos) 11 straipsnio 1 dalį.
- 5 2012 m. sausio 25 d. Čekijos konkurencijos institucija atliko patikrinimą ieškovės patalpose.
- 6 Čekijos konkurencijos institucijos tyrimas tebevyko, kai buvo priimtas sprendimas, dėl kurio pateiktas šis ieškinys.

Procesas Čekijos teismuose

- 7 Nenurodytą datą abu ieškovės konkurentai, t. y. *RegioJet* ir *LEO Express*, pareiškė ieškinius prieš ieškovę Čekijos teismuose ir pareikalavo atlyginti žalą, kurią, kaip jie teigė, sukėlė, kaip įtariama, antikoncepcinis ieškovės elgesys, kiek tai susiję su maršrutu Praha–Ostrava.
- 8 2015 m. gruodžio 10 d. sprendimu *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas, Čekijos Respublika) atmetė *LEO Express* ieškinį. Dėl priimto sprendimo ši pateikė apeliacinį skundą *Vrchní soud v Praze* (Prahos Aukščiausiasis Teismas, Čekijos Respublika). Tą dieną, kai buvo priimtas sprendimas, dėl kurio pareikštas šis ieškinys, procesas tebevyko.
- 9 Tą dieną *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas, Čekijos Respublika) dar nebuvo priėmęs sprendimo dėl *RegioJet* ieškinio.

Komisijos tyrimas

- 10 2016 m. balandžio 18 d. Europos Komisija priėmė Sprendimą C(2016) 2417 *final*, susijusį su Tarybos reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies taikymo procedūra, skirtą ieškovei ir visoms jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms bendrovėms; juo joms buvo nurodyta leisti atlikti patikrinimą (byla AT.40156 – *Falcon*) (toliau – ginčijamas sprendimas).
- 11 Ginčijamo sprendimo 2–9 konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:
  - „2) Europos Komisija (toliau – Komisija) gavo informacijos, iš kurios matyti, kad [ieškovė] užima dominuojančią padėtį, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį, be kita ko, keleivių transporto paslaugų teikimo ir geležinkelių infrastruktūros valdymo paslaugų teikimo rinkose Čekijos Respublikoje.

- 3) Komisija turi informacijos, kuria remiantis galima teigti, kad [ieškovė] gali taikyti sąnaudų nepadengiančias žemas [mažas] (grobuoniškas) kainas tam tikr[ais] geležinkelių maršrut[ais], be kita ko (tačiau ne tik), maršrut[u] Praha–Ostrava. Toks elgesys gali būti konkurencijos taisyklėms prieštaraujanti [ieškovės] strategija siekiant apsaugoti savo padėtį keleivių transporto paslaugų teikimo rinkoje ir riboti konkurencijos vystymąsi rinkoje.
  - 4) Komisija gavo informacijos, kad šis įtariamasis pažeidimas turėjo būti daromas nuo ne vėliau kaip 2011 m., kai privatus konkurentas pradėjo teikti paslaugas maršrutu Praha–Ostrava, o gal net anksčiau, ir kad šie veiksmai tebetęsiasi.
  - 5) Tokiu elgesiu, jei bus įrodytas, gali būti daromas vienas ar keli SESV 102 straipsnio pažeidimai.
  - 6) Šie įtariamieji pažeidimai daromi paslaptai. Su įtariamais pažeidimais susijusių dokumentų yra labai mažai ir jie laikomi tokioje vietoje ir tokia forma, kad juos būtų galima nuslėpti, saugoti arba sunaikinti gavus prašymą pateikti informacijos arba pranešus apie patikrinimą.
  - 7) Kad Komisija galėtų įrodyti visas reikšmingas aplinkybes, susijusias su įtariamais pažeidimais, ir kontekstą, kuriame jie padaryti, reikia atlikti patikrinimą [ieškovės] patalpose pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnį. Siekiant užtikrinti šio patikrinimo veiksmingumą, jį reikia atlikti iš anksto nepranešus pažeidimu įtariamai įmonei.
  - 8) Todėl reikia priimti sprendimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį, kuriuo [ieškovė] raginama leisti atlikti patikrinimą, ir apie tą sprendimą pranešti tiesiogiai prieš patikrinimą.
  - 9) Komisijai žinoma, kad valstybės narės kompetentinga konkurencijos institucija *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* (toliau – ÚOHS) 2012 m. pradėjo administracinę procedūrą dėl to paties pažeidimo ir atliko patikrinimą [ieškovės] patalpose. Komisija išnagrinėjo ÚOHS turimą bylos medžiagą.“
- 12 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta:

„Šiuo sprendimu [ieškovei] ir visoms jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms bendrovėms nurodoma leisti atlikti patikrinimą dėl jos galimo dalyvavimo darant SESV 102 straipsnio pažeidimą keleivinio geležinkelių transporto paslaugų teikimo Čekijos Respublikoje srityje. Pažeidimas apima, be kita ko, žemesnių [mažesnių] už sąnaudas kainų taikymą siekiant riboti trečiųjų šalių atėjimą į rinką arba jų veiklą keleivinio geležinkelių transporto paslaugų rinkoje, taip pat bet kokią tokią pat poveikį turinčią strategiją.“

- 13 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatyta, kad „patikrinimas [turėjo] prasidėti 2016 m. balandžio 26 d. arba netrukus po šios datos“.
- 14 Ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje nustatyta, kad „šio sprendimo adresatė yra [ieškovė] ir visos jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamos bendrovės; apie sprendimą [ieškovei] pranešama tiesiogiai prieš patikrinimą, kaip nustatyta SESV 297 straipsnio 2 dalyje“.
- 15 Patikrinimas įvyko 2016 m. balandžio 26–29 d.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 16 2016 m. birželio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 17 Remdamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsniu, šis teismas pareikalavo Komisijos pateikti tam tikrus dokumentus. Komisija reikalavimą įvykdė per nustatytą terminą.

- 18 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

- 19 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 20 Ieškiniui pagrįsti ieškovė pateikia šešis pagrindus, susijusius su:
- ginčijamo sprendimo ir aptariamo patikrinimo savavališkumu ir neproporcingumu (pirmasis pagrindas),
  - pareigos motyvuoti pažeidimu (antrasis pagrindas),
  - pakankamai svarių įrodymų, pagrindžiančių ginčijamo sprendimo priėmimą ir patikrinimo atlikimą, nebuvimu (trečiasis pagrindas),
  - poveikio valstybių narių prekybai ir ieškovės dominuojančios padėties vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje nebuvimu (ketvirtasis pagrindas),
  - teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu (penktasis pagrindas),
  - Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 ir 48 straipsniais ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 ir 8 straipsniais suteiktų teisių pažeidimu (šeštasis pagrindas),
- 21 Visų pirma reikia pažymėti, kad nors šiuo ieškiniu ginčijamas teisės aktas iš tikrųjų yra sprendimas, kuriuo nurodoma atlikti aptariamą patikrinimą, ir nors visi ieškovės pateikti pagrindai susiję išimtinai su šio sprendimo pažeidimu, vis dėlto tam tikros pastabos ir argumentai, kuriuos ji suformulavo per rašytinę procedūrą, susiję su patikrinimo, kurį Komisija atliko vykdydama tą sprendimą, eiga. Beje, tai liudija ir tai, kaip ieškovė pavadino pirmąjį ir trečiąjį panaikinimo pagrindus.
- 22 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, tai, kaip sprendimas, kuriuo nurodoma atlikti patikrinimą, buvo taikomas, neturi įtakos to sprendimo teisėtumui (žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 49 punktą ir nurodytą jurisprudenciją) ir kad įmonė dėl to negali remtis patikrinimo procedūrų eigos neteisėtumu, siekdama pagrįsti reikalavimus panaikinti teisės aktą, kuriuo remdamasi Komisija atliko šį patikrinimą (žr. 2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akros Chemicals / Komisija*, T-125/03 ir T-253/03, EU:T:2007:287, 55 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 23 Tokiomis aplinkybėmis per teismo posėdį ieškovė nurodė, kad nebando remtis patikrinimo procedūrų eigos neteisėtumu, siekdama pagrįsti reikalavimą panaikinti ginčijamą sprendimą. Su aptariama patikrinimo eiga susijusios pastabos ir argumentai skirti naudoti tik kaip „pagalba aiškinant“ ginčijamo sprendimo tikslą.

- 24 Būtent šiuo kampu reikia vertinti tas pastabas ir argumentus, kai nagrinėjami ginčijamo sprendimo panaikinimo pagrindai.
- 25 Be to, ši nagrinėjimą reikia pradėti nuo antrojo ir trečioji pagrindų analizės, nes ji gali turėti įtakos kitų pagrindų analizei.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų, susijusių su pareigos motyvuoti pažeidimu ir su pakankamai svarių įrodymų, pagrindžiančių ginčijamo sprendimo priėmimą ir patikrinimo atlikimą, nebuvimu

- 26 Trečiajame pagrinde ieškovė visų pirma kaltina Komisiją, kad ginčijamame sprendime nepateikė jokio įrodymo, leidžiančio įtarti konkurencijos taisyklių pažeidimą.
- 27 Bet kuriuo atveju ieškovė yra įsitikinusi, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Komisija negalėjo turėti rimtų įrodymų (net netiesioginių), kuriais remiantis būtų galima įtarti konkurencijos taisyklių pažeidimą. Atvirkščiai, per procedūrą Čekijos konkurencijos institucijoje surinkti įrodymai, taip kurių yra 2013 m. gruodžio 16 d. M. Karbec ekspertizės ir 2015 m. rugpjūčio 25 d. *Univerzita Pardubice* (Pardubių universitetas, Čekijos respublika) ekspertizės išvados, leidžia manyti, kad nėra ieškovės antikonkurencinio elgesio. Beje, tie patys įrodymai įrodo, kad ieškovės taikytos kainos išliko vidutiniškai didesnės už jos konkurentų ir kad jos pajamos iš maršruto Praha–Ostrava visada buvo didesnės už kintamąsias sąnaudas. Pakankamai svarių įrodymų nebuvimą pagrindžia maršruto Praha–Ostrava situacijos pokyčiai, pasižymintys aukštu konkurencijos lygiu. Todėl, pasak ieškovės, labai tikėtina, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas išimtinai vieno iš konkurentų pateiktu skundu, o ne tinkamu faktinių aplinkybių tikrumo patvirtinimu.
- 28 Šiuo klausimu ieškovė prašo Bendrojo Teismo atlikti ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisijos turėtų įrodymų materialų patikrinimą ir įvertinti, kiek ji išnaginėjo Čekijos konkurencijos institucijos bylos medžiagą.
- 29 Antrajame pagrinde ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas ir jame pernelyg plačiai apibrėžiamas patikrinimo dalykas ir tikslas, todėl patikrinimas apima praktiškai visus ieškovės veiksmus keleivinio geležinkelių transporto sektoriuje Čekijos Respublikoje.
- 30 Patikrinimo dalykas pernelyg plačiai apibrėžtas teritoriniu, laiko ir materialiniu aspektais. Dėl teritorinio aspekto ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje kalbama apie galbūt padarytą pažeidimą, kiek tai susiję būtent su maršrutu Praha–Ostrava, tačiau tuo neapsiribojama. Dėl apribojimo laiko atžvilgiu pažymėtina, kad vartojama formuluotė iš tiesų daro nuorodą į 2011 m. nagrinėtų veiksmų pradžią, tačiau tai nereiškia, kad Komisija taip pat nenagrinėja ankstesnių ir vėlesnių laikotarpių. Dėl materialinio aspekto pasakytina, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyta, jog įtariamas pažeidimas „apima būtent“ mažesnių už sąnaudas kainų taikymą, o tai reiškia, kad jame taip pat kalbama apie bet koki kitą SESV 102 straipsnio pažeidimą. Be to, Komisija neapibrėžia nagrinėjamos rinkos.
- 31 Kita vertus, ginčijamame sprendime nėra konkrečiai nurodytos faktinės aplinkybės ir prielaidos, kurias Komisija ketina patikrinti, ir nepateikiama įrodymų, pateisinančių jos įtarimus (dėl pastarojo kaltinimo žr. šio sprendimo 26 punktą).
- 32 Taigi ginčijamas sprendimas leido Komisijai atlikti bendro pobūdžio patikrinimą ir pasidomėti ne tik dokumentais dėl konkuruojančių vežėjų atėjimo teikti paslaugas maršrutu Praha–Ostrava, bet ir kitais dokumentais. Iš tiesų būtent per aptariamą patikrinimą (*Falcon*) paimtais, tačiau su maršrutu Praha–Ostrava nesusijusiais dokumentais Komisija rėmėsi duodama nurodymą atlikti antrą patikrinimą (*Twins*), dėl kurio pareikštas ieškinys byloje *České dráhy / Komisija* (T-621/16).

- 33 Komisija prašo atmesti abu pagrindus.
- 34 Visų pirma reikia priminti, kad reikalavimas saugoti bet kurio – fizinio ar juridinio – asmens privačios veiklos sferą nuo valstybės institucijų savavališko ar neproporcingo kišimosi yra bendrasis Europos Sąjungos teisės principas (žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 83 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 35 Taigi siekiant laikytis šio bendrojo principo, sprendimu dėl patikrinimo turi būti siekiama surinkti dokumentus, reikalingus konkrečių faktinių ir teisinių aplinkybių, apie kurias Komisija jau turi informacijos, laikomos pakankamai svariais įrodymais, leidžiančiais įtarti konkurencijos taisyklių pažeidimą, tikrumui ir apimčiai patikrinti (žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 84 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 36 Kitaip tariant, pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti konkurencijos taisyklių pažeidimą, turėjimas yra sąlyga *sine qua non*, kad Komisija galėtų nurodyti atlikti tyrimą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsnio 4 dalį.
- 37 Taip pat, kiek tai vis dar susiję su minėtu bendroju principu, sprendimo, kuriuo nurodoma atlikti patikrinimą, sąlygos neturi viršyti pažeidimo, kuris gali būti įtariamas remiantis tokiais įrodymais, apimties.
- 38 Tiesa, tokio sprendimo adresatui Komisija iš principo neprivalo nei pateikti visos turimos informacijos apie įtariamus pažeidimus, nei tiksliai apibrėžti nagrinėjamą rinką, nei teisiškai kvalifikuoti tuos pažeidimus, nei nurodyti laikotarpio, kuriuo šie pažeidimai buvo padaryti (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 170 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Atvirkščiai, ji privalo kuo tiksliau įvardyti įtariamus pažeidimus, kuriuos ketina tikrinti, t. y. nurodyti, ko ieškoma, ir kokia informacija turi būti patikrinta. Tuo tikslu sprendime, kuriuo nurodoma atlikti patikrinimą, ji taip pat privalo pateikti esminius įtariamo pažeidimo įrodymus ir nurodyti numanomą atitinkamą rinką bei įtariamus konkurencijos ribojimus, paaiškinti, kodėl įmonė, kurioje atliekamas patikrinimas, įtariama dalyvavusi darant pažeidimą, ir nurodyti Sąjungos tyrėjams suteiktus įgaliojimus (žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 170 ir 171 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Beje, pernelyg trumpas, neaiškus, aptakus ir tam tikrais aspektais nevienareikšmis motyvavimas negali atitikti Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalyje nustatytų motyvavimo reikalavimų ir pagrįsti prašymo pateikti informacijos, kuris buvo pateiktas praėjus daugiau nei dvejiems metams nuo pirmųjų patikrinimų, nors Komisija įmonėms, įtariamoms dalyvavusioms darant pažeidimą, jau buvo pateikusi kelis prašymus pateikti informacijos, praėjus keliems mėnesiams nuo sprendimo pradėti procedūrą, o aptariamasis sprendimas buvo priimtas tada, kai Komisija jau turėjo informacijos, leidusios tiksliau išdėstyti atitinkamoms įmonėms reiškiamus įtarimus (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 39 punktą).
- 41 Bet kuriuo atveju, kadangi būtent sprendimo atlikti patikrinimą motyvuose apibrėžta Komisijos tarnautojams suteiktų įgaliojimų apimtis (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 18 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 60 punktą), šio sprendimo 34 punkte minėtas bendrasis principas prieštarauja sprendimo pradėti patikrinimą formuluotėms, kurios išplečia šią apimtį plačiau, nei reikia atsižvelgiant į pakankamai svarius įrodymus, kuriuos Komisija turi tokio sprendimo priėmimo dieną.

- 42 Iš tiesų taikydamas būtent šį bendrąjį principą Bendrasis Teismas panaikino sprendimą, nagrinėtą byloje, kurioje priimtas 2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimas *Nexans France* ir *Nexans / Komisija* (T-135/09, EU:T:2012:596), nes tame sprendime kalbėta apie kitus, o ne apie povandeninius ir požeminius aukštos įtampos elektros kabelius ir apie su tais kitais kabeliais susijusią medžiagą, prieš tai konstatavus, kad nors to sprendimo priėmimo dieną Komisija turėjo pakankamai svarių įrodymų, kad galėtų nurodyti atlikti patikrinimą dėl povandeninių ir požeminių aukštos įtampos elektros kabelių ir su jais susijusios medžiagos, vis dėlto neturėjo jų pakankamai, kad galėtų nurodyti atlikti patikrinimą dėl visų elektros kabelių ir su tais kabeliais susijusios medžiagos (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Nexans France* ir *Nexans / Komisija*, T-135/09, EU:T:2012:596, 91–94 punktus).
- 43 Taigi šioje byloje reikia nustatyti, viena vertus, ar Komisija turi pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti, kad ieškovė pažeidė konkurencijos taisykles, ir, kita vertus, ar ginčijamame sprendime apibrėžta patikrinimo apimtis apsiriboja pažeidimu, kurį Komisija galėjo įtarti, remdamasi tokiais įrodymais.
- 44 Šiuo klausimu ieškovė visų pirma kaltina Komisiją, kad ginčijamame sprendime ši nepateikė jokio konkretaus įrodymo, leidžiančio įrodyti įtariamą jai inkriminuojamą antikonkurencinį elgesį.
- 45 Vis dėlto, nors Komisija, siekdama įrodyti, kad patikrinimas pagrįstas, privalo sprendime, kuriuo nurodo atlikti patikrinimą, išsamiai išdėstyti aiškius duomenis ir įrodymus, leidžiančius jai įtarti pažeidimą, kuriuo įtariama tikrinama įmonė (žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 172 punktą ir nurodytą jurisprudenciją), jos negalima reikalauti per preliminaraus tyrimo etapą nurodyti ne tik ketinamo patikrinti pažeidimo prezumpcijas, bet ir įrodymus, kitaip tariant, duomenis, kuriais remdamasi ji numato prielaidą, kad buvo pažeistas SESV 102 straipsnis. Iš tiesų tokia pareiga pažeistų jurisprudencijoje nustatytą tyrimo veiksmingumo ir suinteresuotosios įmonės teisių į gynybą apsaugos pusiausvyrą (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 81 punktas).
- 46 Viena vertus, išankstinio tyrimo etapas prasideda tą dieną, kai Komisija, naudodamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 ir 20 straipsniais jai suteiktais įgaliojimais, imasi priemonių, kuriomis reiškiami kaltinimai padarius pažeidimą ir kurios turi didelę įtaką įtariamų įmonių padėčiai. Antra, suinteresuotoji įmonė tik administracinio ginčo etapo pradžioje pranešimu apie kaltinimus informuojama apie visus esminius įrodymus, kuriais per šį procedūros etapą remiasi Komisija, ir apie tai, kad ši įmonė turi teisę susipažinti su bylos medžiaga, kad galėtų veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą. Todėl tik gavusi pranešimą apie kaltinimus suinteresuotoji įmonė gali visiškai pasinaudoti teise į gynybą. Jei ši teisė apimtų ir etapą iki pranešimo apie kaltinimus išsiuntimo, Komisijos tyrimas nebūtų veiksmingas, nes įmonė jau per išankstinio tyrimo etapą galėtų identifikuoti Komisijos turimą informaciją, taigi ir tą, kuri galėtų būti nuo jos dar slepiama (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 78 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 47 Vadinas, negalima Komisijos kaltinti tuo, kad ginčijamame sprendime ji paprasčiausiai konstatavo, kad turi informacijos, kuria remdamasi gali daryti prielaidą, „kad [ieškovė] [galėjo] taikyti sąnaudų nepadengiančias žemas [mažas] (grobuoniškas) kainas tam tikr[ais] geležinkelių maršrut[ais], be kita ko (tačiau ne tik), maršrutu Praha–Ostrava“ ir „kad šis įtariamasis pažeidimas turėjo būti daromas nuo ne vėliau kaip 2011 m., kai privatus konkurentas pradėjo teikti paslaugas maršrutu Praha–Ostrava, o gal net anksčiau, ir kad šie veiksmai [turėjo būti] tęsiami“.
- 48 Taigi, kai Sąjungos teismas privalo, kaip ir šioje byloje, atlikti sprendimo dėl patikrinimo kontrolę ir patikrinti, ar jis nėra savavališkas, jis privalo įsitikinti, kad yra pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti, kad suinteresuotoji įmonė padarė konkurencijos teisės pažeidimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Nexans France* ir *Nexans / Komisija*, T-135/09, EU:T:2012:596, 43 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 49 Šiuo klausimu jurisprudencijoje nustatyta, kad bent tuo atveju, kai įmonė, kuriai skirtas pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, pateikia tam tikrų įrodymų, kuriais ginčijamas priimant tokį sprendimą Komisijos turėtų įrodymų pakankamas svarumas, Sąjungos teismas turi nagrinėti šiuos įrodymus ir tikrinti, ar jie pakankamai svarūs (2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija*, T-135/09, EU:T:2012:596, 72 punktas).
- 50 Vis dėlto Komisijos turimų pakankamai svirių įrodymų, leidžiančių įtarti, jog pažeistos konkurencijos taisyklės, patikrinimas prieš priimant sprendimą dėl patikrinimo nėra vienintelis būdas, kuriuo Bendrasis Teismas gali užtikrinti, kad tas sprendimas nebūtų savavališkas (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 87 punktas).
- 51 Iš tiesų sprendimo motyvų tikrinimas teismui taip pat leidžia užtikrinti apsaugos nuo savavališko ar neproporcingo kišimosi principo laikymąsi, nes tokie motyvai leidžia matyti, ar numatomas kišimasis į atitinkamų įmonių vidaus reikalus yra pateisinamas (žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 89 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Bendrasis Teismas gali daryti išvadą, kad sprendimas įvykdyti patikrinimą nebuvo savavališkas, nesant reikalo patikrinti sprendimo priėmimo dieną Komisijos turimų įrodymų turinio, jeigu mano, kad prezumpcijos, kurias ši siekia patikrinti, ir aplinkybės, dėl kurių turi būti atliekamas patikrinimas, yra pakankamai tiksliai apibrėžtos (2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 91 punktas).
- 52 Šiuo klausimu ginčijamame sprendime Komisija nurodė:
- pirma, jog turi „informacijos, kuria remiantis galima teigti, kad [ieškovė] [galėjo] taikyti sąnaudų nepadengiančias žemas [mažas] (grobuoniškas) kainas tam tikr[ais] geležinkelių maršrut[ais], be kita ko (tačiau ne tik), maršrutu Praha–Ostrava“ (ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamoji dalis),
  - antra, jog gavo „informacijos, kad šis įtariamas pažeidimas turėjo būti daromas nuo ne vėliau kaip 2011 m., kai privatus konkurentas pradėjo teikti paslaugas maršrutu Praha–Ostrava, o gal net anksčiau“ (ginčijamo sprendimo 4 konstatuojamoji dalis),
  - trečia, jog ginčijamame sprendime nurodytas SESV 102 straipsnio pažeidimas „[apėmė], be kita ko, žemesnių [mažesnių] už sąnaudas kainų taikymą siekiant riboti trečiųjų šalių atėjimą į rinką arba jų veiklą keleivinio geležinkelių transporto paslaugų rinkoje“ (ginčijamo sprendimo 1 straipsnis).
- 53 Taigi ginčijamame sprendime į aptariamo patikrinimo apimtį patenka ne tik galimas SESV 102 straipsnio pažeidimas dėl grobuoniškų kainų taikymo maršrutu Praha–Ostrava nuo 2011 m., bet ir kiti SESV 102 straipsnio pažeidimai, kiti maršrutai Čekijos Respublikoje (ne tik maršrutas Praha–Ostrava) ir laikotarpis iki 2011 m.
- 54 Vis dėlto remiantis tik ginčijamo sprendimo motyvais negalima daryti prielaidos, kad šio sprendimo priėmimo dieną Komisija tikrai turėjo pakankamai svirių įrodymų, leidžiančių įtarti SESV 102 straipsnio pažeidimą, kaip jis apibūdintas šio sprendimo 53 punkte.
- 55 Tokiomis aplinkybėmis, visų pirma atsižvelgiant ir į kitus reikšmingus įrodymus, reikia išnagrinėti, ar ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija turėjo pakankamai svirių įrodymų, leidžiančių įtarti SESV 102 straipsnio pažeidimą dėl grobuoniškų kainų taikymo maršrutu Praha–Ostrava nuo 2011 m.
- 56 Antra, reikia išnagrinėti, ar tą pačią dieną Komisija taip pat turėjo pakankamai svirių įrodymų dėl kitų SESV 102 straipsnio pažeidimų, kitų maršrutų ir laikotarpio iki 2011 m.

Dėl tariamo grobuoniškų kainų taikymo maršrutu Praha–Ostrava nuo 2011 m.

- 57 Atsiliepime į ieškinį Komisija išskyrė tris informacijos paketus, kuriais remdamasi priėmė ginčijamą sprendimą: informacija, gauta iš skundo pateikėjo, informacija iš viešai prieinamų šaltinių ir Čekijos konkurencijos institucijos byla, kurioje pateikta Pardubicių universiteto ekspertizės išvada.
- 58 Dėl trečio informacijos paketo Komisija pacitavo, be kita ko, Pardubicių universiteto ekspertizės išvados 128–130 ir 155–157 punktus. Šiuose punktuose ekspertai konstatavo, be kita ko, kad pateikta informacija (žr. ekspertizės išvados 3 punktą) nelaidžia daryti išvados, kad su aptariamomis sąnaudomis susiję skaičiai teisingai atspindi padėtį. Ekspertai taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad ieškovės duomenys gali būti iškraipyti.
- 59 Dėl Komisijos cituotų Pardubicių universiteto ekspertizės išvados punktų reikia pažymėti, kad ieškovė tvirtina, jog juose išdėstytos abejonės yra tik nežymios. Tai plačiai taikomos formuluotės, kuriomis ekspertai paprastai užtikrina, kad jų išvados nebus ginčijamos ir kad jie nebus patraukti atsakomybėn.
- 60 Visų pirma reikia pažymėti, kad remiantis šio bylos medžiaga galima tvirtinti, jog Čekijos konkurencijos institucija tiria, ar ieškovė galėjo nuo 2011 m. taikyti grobuoniškas kainas maršrutu Praha–Ostrava, t. y. tuos pačius veiksmus, kurie iš esmės nagrinėjami ginčijamame sprendime.
- 61 Remiantis ta pačia bylos medžiaga, taip pat galima teigti, kad per tą tyrimą Čekijos konkurencijos institucija surinko tūkstančius puslapių įrodymų, daugiausia gautų iš ieškovės ir konkuruojančių vežėjų (*RegioJet* ir *LEO Express*).
- 62 Dėl Pardubicių universiteto ekspertizės išvados visų pirma reikia pažymėti, kad šios išvados 128–130 punktuose, kuriais remiasi Komisija ir kurie pateikti skirsnyje „Sąnaudų perkėlimas kitiems viešojo geležinkelių transporto subjektams“, nurodyta:
- „[konfidencialu]“,
  - „[konfidencialu]“,
  - „[konfidencialu]“.
- 63 Antra, Pardubicių universiteto ekspertizės išvados 155–157 punktuose, kuriais taip pat remiasi Komisija ir kurie išdėstyti skirsnyje „Tam tikri prieštaravimai [ieškovės] pastabose“, nurodyta:
- „[konfidencialu]“,
  - „[konfidencialu]“: šiuo klausimo išvadoje pateikta tokia citata: „[konfidencialu]“.
- 64 Trečia, Pardubicių universiteto ekspertizės išvados 158–161 punktuose, kurie išdėstyti skirsnyje „[ieškovės] pastabose esantys prieštaravimai dėl kintamų ir fiksuotų sąnaudų“ nustatyta, kad „[konfidencialu]“ ir kad „[konfidencialu]“.
- 65 Reikia konstatuoti, kad nurodytos pastabos, priešingai, nei tvirtina ieškovė, pasak kurios jos tėra įprastos formuluotės, ekspertų vartojamos siekiant užsitikrinti, kad jų išvada nebus ginčijama ir kad jie nebus patraukti atsakomybės, įrodo, nors ir netiesiogiai, kad Komisija turėjo pagrįstų priežasčių įtarti, jog ieškovė pažeidė SESV 102 straipsnį ir kad dėl tos priežasties ji turėjo teisę nurodyti atlikti aptariamą patikrinimą.
- 66 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, siekiant pateisinti patikrinimus, nebūtina, kad Komisijos turima informacija būtų galima be pagrįstų abejonų įrodyti ginčijamame sprendime konstatuoto pažeidimo buvimą. Iš tiesų tokie įrodymai turi būti pateikti Komisijos sprendimuose, kuriuose ji konstatuoja

pažeidimą ir skiria baudas. Atvirkščiai, sprendimui atlikti patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį priimti pakanka, kad Komisija turėtų informacijos ir svarių faktinių duomenų, dėl kurių įtariama, kad padarytas pažeidimas (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 14 d. Sprendimo *Cementos Portland Valderrivas / Komisija*, T-296/11, EU:T:2014:121, 43 punktą ir 2016 m. vasario 29 d. Sprendimo *EGL ir kt. / Komisija*, T-251/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:114, 149 punktą).

- 67 Atsižvelgiant į pateiktą informaciją galima teigti, kad Komisija turėjo tokių įrodymų.
- 68 Beje, net jeigu ieškovės argumentas, kad Čekijos konkurencijos institucijos surinkti įrodymai patvirtinta, kad pajamos iš maršruto Praha–Ostrava visada buvo didesnės už kintamąsias sąnaudas, būtų pagrįstas, pakanka priminti, kad, remiantis jurisprudencija, SESV 102 straipsniui taip pat prieštarauja kainos, mažesnės nei bendrųjų sąnaudų vidurkis, apimantis fiksuotąsias ir kintamąsias sąnaudas, bet didesnės nei kintamųjų sąnaudų vidurkis, jeigu jomis siekiama pašalinti konkurentą (šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO prieš Komisiją*, C-62/86, EU:C:1991:286, 72 punktą).
- 69 Galiausiai dėl ieškovės argumento, kad pakankamai svarių įrodymų nebuvimą taip pat pagrindžia maršruto Praha–Ostrava, kuriam būdinga didelė konkurencija, padėties pasikeitimas, Komisija teisingai pažymi, kad aplinkybės, jog dominuojančią padėtį užimančios įmonės strategija neatnešė numatytos sėkmės, nereiškia, kad grobuoniškas elgesys neiškraipė konkurencijos.
- 70 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kaltinimas nepateikus pakankamai svarių įrodymų, kuriais remiantis galima įtarti, jog ieškovė pažeidė SESV 102 straipsnį ir nuo 2011 m. taikė grobuoniškas kainas maršruto Praha–Ostrava, turi būti atmestas.
- 71 Vis dėlto, kadangi Čekijos konkurencijos institucijos atliktas tyrimas nesusijęs su galimu grobuoniškų kainų taikymu maršruto Praha–Ostrava nuo 2011 m., ši išvada negali būti taikoma, remiantis tik šiuo pagrindu, kitiems SESV 102 straipsnio pažeidimams, kitiems maršrutams nei Praha–Ostrava arba laikotarpiui iki 2011 m.
- 72 Taigi dabar reikia išnagrinėti dėl šių aspektų Komisijos turėtus įrodymus, atsižvelgiant į jos atsakymą į proceso organizavimo priemones.

Dėl kitų SESV 102 straipsnio pažeidimų, kitų maršrutų nei maršrutas Praha–Ostrava ir laikotarpio iki 2011 m.

– Dėl kitų SESV 102 straipsnio pažeidimų

- 73 Pirma, atsakyme į minėtas proceso organizavimo priemones Komisija pripažino, kad neturi įrodymų, kuriais remiantis galima įtarti kitus SESV 102 straipsnio pažeidimus.
- 74 Antra, ji pažymėjo, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, taikydama SESV 102 straipsnį ji privalo išnagrinėti tiriamos bendrovės komercijos strategiją, kuri gali atskleisti ketinimus arba planus išvengti konkurencijos.
- 75 Pastabose dėl Komisijos atsakymo į proceso organizavimo priemones ieškovė užginčijo pastarąjį argumentą. Aplinkybė, kad Komisija privalo išnagrinėti komercijos strategiją, bet kuriuo atveju negali pagrįsti aptariamo patikrinimo dalyko išplėtimo ir taikymo konkurencijos taisyklių pažeidimams, dėl kurių ji neturėjo pakankamai svarių įrodymų.

- 76 Šiuo klausimu jurisprudencijoje nustatyta, kad, siekiant įvertinti dominuojančios įmonės kainų politikos teisėtumą, iš principo reikia taikyti kainų, grindžiamų pačios dominuojančios įmonės patirtomis sąnaudomis ir šios įmonės strategija, kriterijus (žr. 2011 m. vasario 17 d. Sprendimo *TeliaSonera Sverige*, C-52/09, EU:C:2011:83, 41 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 77 Jurisprudencijoje taip pat nustatyta, kad SESV 102 straipsniui prieštarauja kainos, mažesnės nei bendrųjų sąnaudų vidurkis, apimantis fiksuotąsias bei kintamąsias sąnaudas, bet didesnės nei kintamųjų sąnaudų vidurkis, jeigu jomis siekiama pašalinti konkurentą (1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO prieš Komisiją*, C-62/86, EU:C:1991:286, 72 punktas).
- 78 Taigi tuo atveju, kai Komisija turi pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti SESV 102 straipsnio pažeidimą dėl taikomų grobuoniškų kainų, jos tyrimas gali būti susijęs su nagrinėjamos įmonės strategija. Beje, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio pirmos pastraipos pabaigoje Komisija laikosi šio argumento ir teigia, kad tyrimas apims ne tik mažesnių už sąnaudas kainų taikymą siekiant riboti trečiųjų šalių atėjimą į rinką ir jų veiklą arba jų veiklą geležinio geležinkelių transporto paslaugų rinkoje, bet ir „bet kokią tokį patį poveikį turinčią strategiją“. Beje, šio aspekto ieškovė niekada neginčijo.
- 79 Atvirkščiai, ieškovė pagrįstai teigia, kad tokie argumentai negali būti tinkama priežastis išplėsti aptariamo tyrimo dalyką ir nagrinėti kitus pažeidimo atvejus.
- 80 Atsižvelgiant būtent į šio sprendimo 34 straipsnyje minėtą bendrąjį principą, tais pačiais argumentais negalima pagrįsti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio, kuriame nurodyta, kad pažeidimas „apima būtent“ mažesnių už sąnaudas kainų taikymą, o tai reiškia, kad į aptariamo patikrinimo apimtį gali būti įtrauktas bet koks kitas SESV 102 straipsnio pažeidimas, nors Komisija neturi jokių įrodymų šiuo klausimu.

– *Dėl kitų maršrutų nei Praha–Ostrava*

- 81 Šiuo klausimu, viena vertus, atsakyme į Bendrojo Teismo priimtas proceso organizavimo priemones Komisija pateikė du 2014 m. spalio 17 d. ir 2016 m. kovo 1 d. skundus, jai pateiktus *LEO Express*.
- 82 Abiejuose skunduose pateikta įrodymų dėl maršruto Praha–Košicė; tai miestas Slovakijos Respublikos rytuose. Be to, 2016 m. kovo 1 d. pateiktame skunde yra įrodymų dėl dviejų kitų nacionalinių maršrutų Ostrava–Kolynas ir Olomoucas–Kolynas.
- 83 Kita vertus, Komisija primygtinai pabrėžė aplinkybę, kad iš dokumentų, kurie nesusiję su maršrutu Praha–Ostrava, galėjo būti paimti duomenys, naudingi atliekant kitą tyrimą dėl su minėtu maršrutu susijusių antikonkurencinių veiksmų, nes juose aptariamas klausimas dėl kitų geležinkelio maršrutų sąnaudų, ir dėl tos priežasties jie yra etalonas įprastai skirstant sąnaudas skirtingiems maršrutams.
- 84 Pastabose dėl Komisijos atsakymo į proceso organizavimo priemones ieškovė užginčijo šiuos duomenis. Jos teigimu, Komisijos pateiktuose dokumentuose nėra jokių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima įtarti ieškovės antikonkurencinius veiksmus. Dėl maršrutų Ostrava–Kolynas ir Olomoucas–Kolynas ji teigia, kad šie maršrutai iš tikrųjų yra maršruto Praha–Ostrava sudedamoji dalis.
- 85 Pirma, reikia pažymėti, kad nors abiejuose skunduose yra su maršrutu Praha–Košicė susijusios informacijos, ši informacija nėra pakankamai svarus įrodymas, kuriuo remiantis būtų galima įtarti, kad, kiek tai susiję su šiuo maršrutu, taip pat taikytos grobuoniškos kainos. Juose tik nurodyta, kad ieškovė piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi, nusprendusi šiuo maršrutu vėl naudoti *SC Pendolino* traukinius, taip siekdama atsakyti į analogiškus *LEO Express* ketinimus, nors tų traukinių eksploataciją tuo maršrutu buvo nutraukusi dėl ribotos jų apkrovos.

- 86 Šiuo klausimu primenama, kad Komisija pripažino turėjusi tik įrodymų, kuriais remiantis galima įtarti pažeidimą dėl grobuoniškų kainų taikymo.
- 87 Net jeigu aptariama informacija galėtų būti netiesioginis įrodymas, kad maršrutu Praha–Košicė taip pat taikytos grobuoniškos kainos, to maršruto įtraukimas į *Falcon* patikrinimo dalyką bet kuriuo atveju būtų nesuderinamas su ginčijamo sprendimo 1 straipsniu, kuriame patikrinimo dalykas ribojamas Čekijos Respublikos teritorija.
- 88 Antra, dėl maršrutų Ostrava–Kolynas ir Olomoucas–Kolynas pakanka konstatuoti, kaip tai daro ieškovė, kad tie maršrutai yra maršruto Praha–Ostrava sudedamoji dalis. Iš tiesų Kolyno ir Olomouco miestai yra tarp Prahos ir Ostravos. Tuo remiantis darytina išvada, kad maršrutams Ostrava–Kolynas ir Olomoucas–Kolynas jau taikomas ginčijamas sprendimas, kuriame konkrečiai kalbama apie maršrutą Praha–Ostrava.
- 89 Taigi reikia daryti išvadą, kad Komisija neturėjo pakankamai svarių įrodymų, leidžiančių įtarti, kad ieškovė taikė grobuoniškas kainas kitais maršrutais nei Praha–Ostrava.
- 90 Beje, nors ir netiesiogiai, Komisija pati patvirtina šią išvadą, primygtinai pabrėždama informacijos apie kitus maršrutus svarbą nagrinėjant Prahos–Ostravos atvejį.
- 91 Bet kuriuo atveju, net jeigu šis argumentas būtų pagrįstas, jis neleidžia Komisijai ginčijamame sprendime tvirtinti, jog ji turėjo informacijos, leidžiančios įtarti, kad ieškovė taikė grobuoniškas kainas „tam tikrais geležinkelių maršrutais, be kita ko (tačiau ne tik), maršrutu Praha – Ostrava“, nors pakankamai svarių įrodymų turėjo tik dėl pastarojo maršruto.
- Dėk laikotarpio iki 2011 m.
- 92 Šiuo klausimus remiantis bylos medžiaga darytina išvada, kad pirmasis ieškovės konkurentas, t. y. *RegioJet*, pradėjo eksploatuoti maršrutą Praha–Ostrava tik 2011 m. ir kad Čekijos konkurencijos institucija ieškovės galbūt piktnaudžiavimo veiksmus, susijusius su šiuo maršrutu, tyrė tik nuo tos datos.
- 93 Vis dėlto atsakyme į Bendrojo Teismo priimtas proceso organizavimo priemonės Komisija pateikė dokumentą, kuriame nurodyta 2010 m. spalio 4 d. data.
- 94 Pasak ieškovės, šiame dokumente, t. y. *RegioJet* skunde, nėra jokių reikšmingų duomenų. Tai tik šios įmonės spekuliacijos.
- 95 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad nors Komisijos pateiktas dokumentas yra tik ieškovės konkurento pateiktas skundas, jis suformuluotas nuosekliai ir susijęs, kalbant apie laikotarpį iki 2011 m., su tuo pačiu elgesiu, dėl kurio, kalbant apie laikotarpį po 2011 m., Komisija turėjo pakankamai svarių įrodymų.
- 96 Beje, nors iš tikrųjų pirmoji ieškovės konkurentė *RegioJet* pradėjo važinėti maršrutu Praha–Ostrava tik 2011 m. o antroji – *LEO Express* – tik 2012 m., tai savaime nereiškia, kad iki šios datos ieškovė negalėjo piktnaudžiauti. Iš tiesų galima pagrįstai daryti prielaidą, kad sprendama klausimą dėl naujų konkurentų dominuojančią padėtį užimanti įmonė nelauktų konkurentų pasirodymo atitinkamoje rinkoje, tačiau dar iki jų atėjimo imtųsi veiksmų, kad jiems sukliudytų arba apsunkintų.
- 97 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamame sprendime Komisija galėjo nuspręsti, kad laikotarpis „nuo ne vėliau kaip 2011 m.“ yra tikėtinas įtariamo pažeidimo laikotarpis.

– *Tarpinės išvados*

- 98 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną Komisija neturėjo pakankamai rimtų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima įtarti, jog ieškovė pažeidė SESV 102 straipsnį kitaip, nei galbūt taikydama grobuoniškas kainas, arba kiek tas pažeidimas susijęs su kitais maršrutais nei Praha–Ostrava. Tačiau ji turėjo teisę nuspręsti, kad tikėtinas nagrinėjamo pažeidimo laikotarpis yra laikotarpis, prasidėjęs „ne vėliau kaip“ 2011 m.

Išvada dėl antrojo ir trečiojo pagrindų

- 99 Tokiomis aplinkybėmis reikia iš dalies pritarti šio ieškinio antrajam ir trečiajam pagrindams ir panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su įtariamu SESV 102 straipsnio pažeidimu dėl kitų maršrutų nei Praha–Ostrava ir dėl kitų pažeidimų nei grobuoniškų kainų taikymas.
- 100 Atsižvelgiant būtent į šią išvadą dabar reikia išanalizuoti kitus ieškinio pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su ginčijamo sprendimo savavališkumu ir neproporcingumu

- 101 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra savavališkas ir neproporcingas kišimasis.
- 102 Šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad Komisija turėjo kelis tūkstančius puslapių įrodymų iš procedūros Čekijos konkurencijos institucijai. Be to, ši pati atliko netikėtą patikrinimą ieškovės buveinėje. Beje, ieškovė kaip įmanoma maksimaliai bendradarbiavo su šia institucija per visą jos vykdomą administracinę procedūrą. Todėl lemiamos reikšmės Komisijos tyrimui turėjusios faktinės aplinkybės buvo išsamiai išdėstytos šios institucijos bylos medžiagoje, o Komisija negalėjo tikėtis per nagrinėjamą patikrinimą gauti papildomų reikšmingų įrodymų.
- 103 Ieškovė taip pat mano, kad buvo galima pasiekti tokį patį rezultatą mažiau kišantis, pavyzdžiui, pateikus prašymą suteikti informacijos.
- 104 Be to, ieškovė pažymi, kad aptariamai veiksmi jau nagrinėjami dviejose teismo procesuose, kuriuose ieškinius pareiškė abi konkurentės *RegioJet* ir *LEO Express*.
- 105 Galiausiai ginčijamame sprendime pažeistas proporcingumo principas, nes patikrinimo dalykas buvo apibrėžtas pernelyg plačiai.
- 106 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.
- 107 Visų pirma reikia atmesti šio pagrindo pirmą dalį, kurioje kalbama apie ginčijamo sprendimo savavališkumą.
- 108 Jurisprudencijoje nustatyta, kad sprendimas dėl patikrinimo yra savavališkas tik tuo atveju, jeigu buvo priimtas nesant jokių faktinių aplinkybių, kuriomis būtų galima pagrįsti patikrinimą. Taip nėra tuo atveju, kai ji siekia surinkti būtinus dokumentus, kad būtų patikrintas konkrečios faktinės ir teisinės situacijos realumas ir apimtis, dėl kurios Komisija jau turi pakankamai svarių įrodymų, kuriais remiantis galima įtarti, kad suinteresuotoji įmonė pažeidė konkurencijos teisės normas (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija*, T-135/09, EU:T:2012:596, 43 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 109 Vis dėlto remiantis antrojo ir trečiojo pagrindo nagrinėjimu darytina išvada, kad, viena vertus, Komisija turėjo pakankamai svarių įrodymų, kuriais remiantis galima įtarti, jog buvo pažeistas SESV 102 straipsnis taikant grobuoniškas kainas maršrutu Praha–Ostrava nuo ne vėliau kaip 2011 m.,

ir, kita vertus, ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jis susijęs su kitais SESV 102 straipsnio pažeidimas ir kitais maršrutai, nes nėra pakankamai svarių įrodymų šiuo klausimu.

- 110 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamas sprendimas nėra savavališkas.
- 111 Taigi ieškinio pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.
- 112 Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su ginčijamo sprendimo neproporcingumu, reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neviršija to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų (ESS 5 straipsnio 4 dalis).
- 113 Taigi pagal šį principą reikalaujama, kad Sąjungos institucijų priimti aktai neviršytų to, kas tinkama ir būtina siekiant užsibrėžto tikslo, nes kai gali būti renkamosi iš kelių tinkamų priemonių, reikia rinktis mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi, palyginti su užsibrėžtais tikslais (žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 192 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 114 Vis dėlto Komisijos padarytas pasirinkimas, viena vertus, ar vykdyti patikrinimą remiantis paprastu įgaliojimu, ar teikiant prašymą pateikti informacijos ir, kita vertus, ar vykdyti patikrinimą remiantis sprendimu, priklauso ne nuo tokių aplinkybių, kaip itin sudėtinga padėtis, ypatinga skuba arba būtinybė laikytis visiškos diskrecijos, bet nuo būtinybės įvykdyti tinkamą patikrinimą, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes. Todėl, kai sprendimu dėl patikrinimo siekiama tik leisti Komisijai surinkti įrodymus, kurie būtini vertinant galbūt padarytą Sutarties pažeidimą, toks sprendimas nepažeidžia proporcingumo principo (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 193 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 115 Iš esmės būtent Komisija turi įvertinti, ar reikia gauti informacijos, siekiant nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimą, ir net jei jau turi duomenų ar net pažeidimo įrodymų, ji gali teisėtai manyti, kad būtina nurodyti atlikti papildomus patikrinimus, leidžiančius jai tiksliau nustatyti pažeidimą ar jo trukmę (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 194 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 116 Taigi negalima pritarti ieškovės argumentui, kad, laikydamosi proporcingumo principo, Komisija turėjo naudotis mažiau invazinėmis priemonėmis, kaip antai prašymu pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnį, juo labiau kad šios bylos aplinkybėmis ieškovės elgesio vertinimas akivaizdžiai priklauso nuo informacijos, kuri tikrai nebūtų savanoriškai pateikta Komisijai ir dėl to ši galėtų ją gauti tik atlikdama patikrinimą (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-340/04, EU:T:2007:81, 150 ir 153 punktus ir 2007 m. liepos 12 d. Sprendimo *CB / Komisija*, T-266/03, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:223, 65 punktą).
- 117 Beje, kadangi ginčijamas sprendimas iš dalies grindžiamas Čekijos konkurencijos institucijos, kuri tiria tuos pačius ieškovės veiksmus ir kuri jai pateikė daug prašymų pateikti informacijos, bylos medžiagoje esančia informacija, tikėtina, kad šios institucijos bylos medžiagoje jau yra visa informacija, kuri galėjo būti gauta tokiu būdu.
- 118 Atsižvelgiant į būtent šio sprendimo 115 punkte nurodytą jurisprudenciją, ieškovės argumentui, kad Komisija turėjo pasitenkinti Čekijos konkurencijos institucijos bylos medžiagoje pateikta informacija, tai pat negalima pritarti.
- 119 Dėl argumento, kad dėl tų pačių ieškovės veiksmų jau atliekamas administracinis tyrimas ir vyksta du teismo procesai nacionaliniu mastu, pakanka priminti, kad, kaip nustatyta jurisprudencijoje, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 nuostatomis negalima teigti, kad dėl to, jog nacionalinė konkurencijos institucija pradėjo tyrimą dėl konkrečių faktinių aplinkybių, Komisija staiga nebegali imtis bylos ar

preliminarijai ja domėtis. Atvirkščiai, šios dvi institucijos gali bent jau pradiniam etape, t. y. vykdant tyrimą, lygiagrečiai dirbti, o Komisija išsaugo galimybę pradėti procedūrą, siekdama priimti sprendimą, net jeigu nacionalinė institucija jau nagrinėja bylą. *A fortiori* Komisija taip pat turi turėti galimybę atlikti patikrinimą, o sprendimas dėl patikrinimo yra tik parengiamasis aktas prieš bylos nagrinėjimą iš esmės, kuris nereiškia, jog pradėta oficiali tyrimo procedūra, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-340/04, EU:T:2007:81, 129 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Šis principas pripažintas tais atvejais, kai nacionalinė konkurencijos institucija taiko SESV 101 arba 102 straipsnius. Jis juo labiau taikytinas tuo atveju, kai nacionalinės konkurencijos institucijos atliekamas tyrimas grindžiamas tik nacionaline teise. Būtent taip yra ir nagrinėjamu atveju.

- 120 Taip pat remiantis suformuota jurisprudencija galima teigti, jog siekdama atlikti pagal Sutartį jai skirtą vaidmenį Komisija negali būti saistoma nacionalinio teismo sprendimo, priimto taikant SESV 101 straipsnio 1 dalį ir 102 straipsnį. Taigi Komisija bet kada gali priimti individualų sprendimą dėl SESV 101 ir 102 straipsnių taikymo, net jei nacionalinio teismo sprendime yra nuspręsta dėl susitarimo ar praktikos ir net kai Komisijos priimtas sprendimas prieštarauja minėtam teismo sprendimui (žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 200 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 121 Taigi Čekijos teismuose vykstantys procesai taip pat negali sukliudyti Komisijai atlikti netikėtą patikrinimą, kaip antai nurodytą ginčijamame sprendime.
- 122 Beje, dėl šio sprendimo 8 punkte minėto 2015 m. gruodžio 10 d. *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas) sprendimo reikia pažymėti, kad ginčijamas sprendimas neprieštarauja to teismo sprendimui. *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas) sprendime atmetas prie ieškovę pateiktas *LEO Express* ieškinys dėl panaikinimo dėl to, kad *LEO Express* neįrodė priežastinio ryšio tarp patirtos žalos ir galbūt antikonkurencinio ieškovės elgesio. Tačiau tai konstatavus, nebereikėjo nagrinėti klausimo dėl ieškovės veiksmų antikonkurencingumo, ir *Městský soud v Praze* (Prahos miesto teismas) jo nebenagrinėjo.
- 123 Dėl ieškovės argumento, susijusio su 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimu *Orange / Komisija* (T-402/13, EU:T:2014:991), kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad nacionalinės konkurencijos institucijos turimos bylos medžiagos nagrinėjimas nėra patikrinimo alternatyva, nes ta institucija neatliko jokio patikrinimo suinteresuotosios įmonės patalpose, o jos sprendimas buvo priimtas tik tos įmonės savanoriškai pateiktos informacijos pagrindu, reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas taip argumentavo, siekdamas paneigti faktą, kad toje byloje Komisija nusprendė atlikti patikrinimą iš anksto nepatikrinusi informacijos, kurią nacionalinė konkurencijos institucija galėjo gauti apie panašų elgesį (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 55 ir 56 punktus). Tačiau šioje byloje Bendrasis Teismas konstatuoja, kad Komisija susipažino su Čekijos konkurencijos institucijos bylos medžiaga ir ginčijamą sprendimą priėmė tik paskui.
- 124 Galiausiai dėl kaltinimo, kad nagrinėjimo patikrinimo dalykas ginčijamame sprendime buvo suformuluotas pernelyg plačiai, reikia pažymėti, kad tai jau buvo aptarta nagrinėjant antrąjį ir trečiąjį pagrindus ir kad, pabaigus tą nagrinėjimą, buvo nuspręsta, jog reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su bet kokiais kitais maršrutais nei Praha–Ostrava ir su bet tokiu kitu elgesiu nei įtariamas grobuoniškų kainų taikymas.
- 125 Atvirkščiai, dėl ginčijamo sprendimo nuostatų, kuriose nurodytas laikotarpis, kai buvo daromas pažeidimas, t. y. „nuo ne vėliau kaip 2011 m.“, Bendrasis Teismas, nagrinėdamas tuos pačius antrąjį ir trečiąjį pagrindus, konstatavo, kad Komisija turėjo įrodymų ne tik dėl laikotarpio po 2011 m., bet ir dėl laikotarpio iki 2011 m.

- 126 Beje, remiantis jurisprudencija darytina išvada, kad Komisija neprivalo nurodyti laikotarpio, kuriuo pažeidimas buvo daromas (žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 170 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 127 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamas sprendimas neturėtų būti laikomas neproporcingu dėl to, kad jame patikrinimo dalykas suformuluotas per plačiai.
- 128 Taigi reikia atmesti ir pirmojo pagrindo antrą dalį, vadinasi, ir visą šį ieškinio pagrindą.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su poveikio valstybių narių prekybai ir ieškovės dominuojančios padėties vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje nebuvimu

- 129 Pasak ieškovės, Komisija neturėjo kompetencijos priimti ginčijamą sprendimą ir atlikti patikrinimą. Kadangi 356 kilometrų ilgio maršrutas Praha–Ostrava yra nereikšmingas Europos geležinkelių tinklo mastu, įtariamasis ieškovės antikonkurencinis elgesys negali daryti didelės įtakos valstybių narių prekybai. Be to, ieškovė, kaip pati teigia, neužėmė dominuojančios padėties vidaus rinkoje ar didelėje jos dalyje. Atsižvelgiant į nedidelę jo svarbą Europos mastu, geležinkelių transportas maršrutu Praha–Ostrava negali būti laikomas didele vidaus rinkos dalimi.
- 130 Ieškovė priduria, kad šis pagrindas papildo antrąjį pagrindą, ir atvirksčiai, be kita ko, kiek tai susiję su aptariamo patikrinimo geografine apimtimi.
- 131 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.
- 132 SESV 102 straipsnyje kaip nesuderinamas su vidaus rinka draudžiamas bet koks vienos ar kelių įmonių piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje, galintis paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.
- 133 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad sąlyga, dėl kurios antikonkurencinis susitarimas ar veiksmai draudžiami, jeigu valstybių narių prekybai dėl to daromas poveikis, siekiama apibrėžti Sąjungos teisės veikimą, palyginti su valstybių narių teisės veikimu. Iš tiesų tik tuo atveju, jeigu susitarimas arba veiksmai gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, to susitarimo ar veiksmų sukeltiems konkurencijos pokyčiams taikomi Sąjungos teisėje nustatyti draudimai, o priešingu atveju tokie susitarimai ar veiksmai nepatenka į šio draudimo sferą (šiuo klausimu žr. 1966 m. liepos 13 d. Sprendimo *Consten ir Grundig / Komisija*, 56/64 ir 58/64, EU:C:1966:41, 495 punktą).
- 134 Konkrečiau kalbant, iš paties Reglamento Nr. 1/2003 pavadinimo matyti, jog šiame reglamente Komisijai suteiktais įgaliojimais siekiama įgyvendinti SESV 101 ir 102 straipsniuose nustatytas konkurencijos taisykles. Šiose dviejose nuostatose įmonėms draudžiama atlikti tam tikrus veiksmus, jeigu jie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškreipimas vidaus rinkoje. Todėl Komisija gali naudotis įgaliojimais atlikti patikrinimą tik siekdama išaiškinti tokius veiksmus (2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija*, T-135/09, EU:T:2012:596, 99 punktą).
- 135 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, Komisija klysta teigdama, kad sąlyga, pagal kurią antikonkurencinis susitarimas ar veiksmai draudžiami, jei gali būti padarytas poveikis valstybių narių prekybai, susijusi tik su esme, t. y. su galimo Komisijos galutinio sprendimo teisėtumo vertinimu, ir kad dėl to tai sąlygai netaikoma ginčijamo sprendimo teisinė kontrolė.
- 136 Taigi reikia išnagrinėti, ar ši sąlyga (toliau – pirmoji sąlyga) tenkinama, atsižvelgiant į įtariamą pažeidimą ir į Komisijos konstatavimą nagrinėjant antrąjį ir trečiąjį pagrindus, kad Komisija neturėjo pakankamai rimtų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima įtarti konkurencijos taisyklių pažeidimą, susijusį su kitais maršrutais nei Praha–Ostrava.

- 137 Be to, atsižvelgiant į tai, kad pažeidimas, kurį Komisija įtaria šioje byloje, yra SESV 102 straipsnio pažeidimas, taip pat reikia išnagrinėti sąlygą, pagal kurią draudžiama piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi vidaus rinkoje ar didelėje jos dalyje (toliau – antroji sąlyga).
- 138 Dėl pirmosios sąlygos būtina priminti, kad nors veiksmai, kurių poveikis juntamas tik vienos valstybės narės teritorijoje, iš tiesų priskiriami nacionalinės teisės sistemai, o ne Sąjungos teisės sričiai (šiuo klausimu žr. 1979 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Hugin Kassaregister ir Hugin Cash Registers / Komisija*, 22/78, EU:C:1979:138, 17 punktą), vis dėlto reikia pažymėti, kad tuo atveju, kai dominuojančią padėtį užimantis subjektas užkerta kelią konkurentams patekti į rinką, visiškai nesvarbu, kad šis jo elgesys konstatuojamas tik vienos valstybės narės teritorijoje, nes jis gali daryti neigiamą poveikį prekybos srautams ir konkurencijai vidaus rinkoje (1983 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin / Komisija*, 322/81, EU:C:1983:313, 103 punktas).
- 139 Beje, SESV 102 straipsnyje nereikalaujama įrodyti, kad piktnaudžiavimas labai paveikė valstybių narių prekybą; tik prašoma įrodyti, kad toks elgesys gali turėti tokį poveikį (1983 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin / Komisija*, 322/81, EU:C:1983:313, 104 punktas).
- 140 Iš tiesų, kad darytų poveikį valstybių narių prekybai, sprendimas, susitarimas ar veiksmai, atsižvelgiant į objektyvių faktinių ir teisinių aplinkybių visumą, turi leisti pakankamai tiksliai numatyti, kad jie tiesiogiai ar netiesiogiai, realiai ar potencialiai daro poveikį valstybių narių prekybos srautams, esant rizikai, kad jie gali kliudyti kurti vieningą valstybių narių rinką (žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ir Telefonia Dialog, C-3/14*, EU:C:2015:232, 51 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 141 Šioje byloje neginčytina, pirma, kad maršrutas Praha–Ostrava laikomas vienu iš pagrindinių Čekijos Respublikoje, būtent dėl to, kad nėra tiesioginės automagistralės iš Prahos į Ostravą, t. y. į miestą, esantį už dešimties kilometrų nuo Lenkijos sienos ir už kelių dešimčių kilometrų nuo Slovakijos sienos, antra, kad maršrutu Praha–Ostrava veikiantys konkuruojantys vežėjai taip pat vykdo veiklą kitose valstybėse narėse, būtent Slovakijos Respublikoje, ir, trečia, kad maršrutas Praha–Ostrava yra dalis konkuruojančių vežėjų linijos būtent į tą valstybę narę.
- 142 Reikia konstatuoti, kad tokiomis aplinkybėmis antikonkurencinis elgesys, kurį šiuo atveju įtaria Komisija, akivaizdžiai gali daryti neigiamą įtaką prekybos srautams ir prekybai vidaus rinkoje. Iš tiesų toks piktnaudžiavimas gali daryti poveikį keliose valstybėse narėse veikiančių konkuruojančių vežėjų ekonominei padėčiai ir dėl to turėti neigiamą įtaką konkurencijai ne tik maršrutu Praha–Ostrava ir Čekijos Respublikoje, bet ir, bent netiesiogiai, platesniu mastu centrinėje Europoje, būtent Slovakijoje.
- 143 Tiesa, jeigu įtariamasis pažeidimas būtų susijęs, kaip teigė ieškovė, tik su 5 kilometrų ilgio atkarpa, jungiančia Chocenį (Čekijos Respublika) su Brandysu prie Orlicės (Čekijos Respublika), kuri yra maršruto Praha–Ostrava dalis, jo įtaka valstybių narių prekybai tikriausiai būtų minimali. Tačiau įtariamasis pažeidimas susijęs ne tik su ta atkarpa. Jis apima visą maršrutą Praha–Ostrava, kurio ilgis yra 356 kilometrai.
- 144 Darytina išvada, kad pirmoji sąlyga tenkinama.
- 145 Dėl antrosios sąlygos pakanka pažymėti, kad šalys neginčija, jog ieškovė dominuoja, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį, būtent keleivių transporto paslaugų teikimo ir geležinkelių infrastruktūros valdymo paslaugų teikimo rinkose Čekijos Respublikoje (ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamoji dalis).

- 146 Vis dėlto jurisprudencijoje antroji sąlyga laikoma tenkinama net tais atvejais, kad nagrinėjama įmonė užima dominuojančią padėtį tik viename regione vienos valstybės teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, EU:C:2001:577, 38 punktą) ar net tik viename uoste (šiuo klausimu žr. 1991 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Merci convenzionali porto di Genova*, C-179/90, EU:C:1991:464, 15 punktą).
- 147 Juo labiau ši sąlyga turi būti laikoma tenkinama tuo atveju, kai nagrinėjama įmonė užima dominuojančią padėtį visoje valstybės narės, kaip antai Čekijos Respublikos, teritorijoje.
- 148 Beje, ieškovė klysta darydama prielaidą, kad būtent geležinkelių transportas maršrutu Praha–Ostrava turi sudaryti didelę vidaus rinkos dalį. Tam, kad SESV 102 straipsnis būtų taikomas, turi būti kartu tenkinamos dvi skirtingos sąlygos. Viena vertus, piktnaudžiavimas turi galėti daryti poveikį valstybių narių prekybai. Kita vertus, piktnaudžiaujantis subjektas turi užimti dominuojančią padėtį vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje. Tuo remiantis teigtina, kad SESV 102 straipsnis taikomas net tuo atveju, kai įmonė, kuri užima dominuojančią padėtį vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje, piktnaudžiauja dominuojančia padėtimi tik viename rinkos segmente, kuris vienas nesudaro didelės vidaus rinkos dalies, tačiau su sąlyga, kad toks piktnaudžiavimas gali daryti poveikį valstybių narių prekybai. Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pastaroji sąlyga šioje byloje tenkinama.
- 149 Taigi antroji sąlyga taip pat tenkinama.
- 150 Vadinasi, reikia atmesti ketvirtąjį pagrindą.

Dėl penktojo pagrindo, siejamo su teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu

- 151 Ieškovė teigia, kad aplinkybė, jog Čekijos konkurencijos institucija tuos pačius veiksmus nagrinėja nuo 2011 m., jai suteikė teisėtų lūkesčių, kad tyrimą atliks tik ši institucija.
- 152 Šiuos teisėtus lūkesčius sustiprina Komisijos pranešimo dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo (OL C 101, 2004, p. 43) nuostatos ir aplinkybė, kad Komisija visiškai nesiėmė veiksmų nuo 2013 m., kai gavo skundą, kurio pagrindu priėmė ginčijamą sprendimą, iki 2016 m., kai atliko aptariamą patikrinimą.
- 153 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 154 Šiuo klausimu remiantis Reglamento Nr. 1/2003 nuostatomis negalima teigti, kad dėl to, jog nacionalinė konkurencijos institucija pradėjo tyrimą dėl konkrečių faktinių aplinkybių, Komisija staiga nebegali imtis bylos ar preliminariai ja domėtis. Atvirkščiai, šios dvi institucijos gali bent jau pradiniam etape, t. y. vykdant tyrimą, lygiagrečiai dirbti, o Komisija išsaugo galimybę pradėti procedūrą, siekdama priimti sprendimą, net jeigu nacionalinė institucija jau nagrinėja bylą. *A fortiori* Komisija taip pat turi turėti galimybę atlikti patikrinimą, o sprendimas dėl patikrinimo yra tik parengiamasis aktas prieš bylos nagrinėjimą iš esmės, kuris nereiškia, jog pradėta oficiali tyrimo procedūra, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-340/04, EU:T:2007:81, 129 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 155 Be to, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad iš principo Komisija negali būti saistoma nacionalinio teismo ar nacionalinės valdžios institucijos priimto sprendimo pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį ir SESV 102 straipsnį. Taigi Komisija bet kada gali priimti individualų sprendimą dėl SESV 101 ir 102 straipsnių taikymo, net jei nacionalinis teismas jau priėmė sprendimą dėl susitarimo

ar praktikos ir net kai Komisijos numatomas priimti sprendimas prieštarauja minėtam teismo sprendimui (žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 27 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 156 Taigi Čekijos konkurencijos institucijos atliekamas tyrimas bet kuriuo atveju negali ieškovei sukelti teisėtų lūkesčių, kad Komisija nesiims veiksmų.
- 157 Be to, reikia pažymėti, kad Čekijos konkurencijos institucija tyrimą atlieka ne pagal Sąjungos, o pagal nacionalinę teisę.
- 158 Dėl aplinkybės, kad Komisija ginčijamą sprendimą priėmė tik 2016 m., kai Čekijos konkurencijos institucija tyrimą vykdė nuo 2011 m., ir kad Komisija 2013 m. gavo skundą dėl tų pačių ieškovės veiksmų, nepaneigia išvados, kad ieškovė šiuo atveju negali remtis teisėtais lūkesčiais.
- 159 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad Komisija turi teisę gautiems skundams taikyti skirtingus prioritetus (žr. 2016 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Trajektna luka Split / Komisija*, T-57/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:470, 66 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 160 Dėl Komisijos pranešimo dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad jis taikomas stik tuo atveju, kai nacionalinė konkurencijos institucija taiko SESV 101 ir 102 straipsnius. Tačiau šiuo atveju taip nėra. Todėl tas pranešimas taip pat negalėjo ieškovei sukelti teisėtų lūkesčių.
- 161 Darytina išvada, kad penktąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl šeštojo pagrindo, susijusio su teisės į privataus gyvenimo gerbimą ir teisės į gynybą pažeidimu

- 162 Pasak ieškovės, Chartijos 7 straipsniu ir EŽTK 8 straipsniu garantuojamų teisių ribojimas priimant ginčijamą sprendimą, netenkina nė vienos iš trijų sąlygų, kad tas ribojimas būtų laikomas pagrįstu. Taigi ribojimas nenumatytas teisės aktuose, juo nesiekama teisėto tikslo būtent dėl to, kad nėra pakankamai svarių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima įtarti, kad ieškovė daro konkurencijos teisės pažeidimą, ir nereikalingas demokratinėje visuomenėje, būtent atsižvelgiant į Čekijos konkurencijos institucijos atliekamą tyrimą ir į vykstančius du teismo procesus.
- 163 Be to, ginčijamu sprendimu pažeidžiama Chartijos 48 straipsnyje ir EŽTK 6 straipsnyje įtvirtinta teisė, konkrečiai – ieškovės teisė būti išsamiai informuotai apie jai pateiktą kaltinimų pobūdį ir priežastis. Iš tiesų, kiek tai susiję su kaltinimo pobūdžiu, ginčijamas sprendimas suformuluotas pernelyg plačiai, o kiek tai susiję su pažeidimo priežastimi, jame nepateikta konkrečių duomenų.
- 164 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Dėl šeštojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su Chartijos 7 straipsnio ir EŽTK 8 straipsnio pažeidimu

- 165 Pagal Chartijos 7 straipsnį kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas.
- 166 Šiuo klausimu Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės. Be to, remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.

- 167 Dėl EŽTK 8 straipsnio reikia pasakyti, kad Chartijos 52 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad „šioje Chartijoje nurodytų teisių, atitinkančių [EŽTK] garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia, kaip nustatyta toje Konvencijoje“.
- 168 Taip pat su Chartija susijusiuose išaiškinimuose (OL C 303, 2007, p. 17) dėl Chartijos 7 straipsnio nustatyta:
- „Remiantis 52 straipsnio 3 dalimi, šios teisės esmė ir taikymo apimtis yra tokia pati kaip atitinkamo EŽTK straipsnio. Todėl apribojimai, kurie gali būti teisėtai nustatyti šiai teisei, yra tokie patys kaip EŽTK 8 straipsnyje leidžiami apribojimai: „<...> 2. Valstybės institucijos neturi teisės apriboti naudojimosi šiomis teisėmis, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus ir kai tai būtina demokratinėje visuomenėje valstybės saugumo, visuomenės apsaugos ar šalies ekonominės gerovės interesams siekiant užkirsti kelią viešosios tvarkos pažeidimams ar nusikaltimams, taip pat būtina žmonių sveikatai ar moralei arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti.“
- 169 Kadangi jurisprudencijoje nustatyta, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį Komisijai suteiktų įgaliojimų atlikti įmonės patikrinimą įgyvendinimas yra akivaizdus jos teisės į privatų gyvenimą, būsto neliečiamybę ir susirašinėjimo slaptumą ribojimas (2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-289/11, T-290/11 ir T-521/11, EU:T:2013:404, 65 punktas), reikia išnagrinėti, ar ginčijamas sprendimas tenkina Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje ir EŽTK 8 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.
- 170 Remiantis tomis sąlygomis, teisės ribojimas visų pirma turi būti numatytas įstatymo. Taigi aptariama priemonė turi turėti teisinį pagrindą (pagal analogiją žr. 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Trabelsi ir kt. / Taryba*, T-187/11, EU:T:2013:273, 79 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 171 Šiuo atveju iš ginčijamo sprendimo nuostatų matyti, kad jis priimtas remiantis Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalimi, o šioje nuostatoje numatyta Komisijos kompetencija sprendimu nurodyti atlikti patikrinimus, kuriuos įmonės ir įmonių asociacijos privalo leisti atlikti.
- 172 Taigi sąlyga, kad bet koks teisės į privatų gyvenimą ribojimas turi būti „numatytas įstatymo“, yra tenkinama.
- 173 Paskui dėl sąlygos, kad, remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti, jurisprudencijoje nustatyta, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnį Komisijai suteiktų įgaliojimų tikslas yra suteikti jai galimybę vykdyti Sutartyse nustatytą užduotį prižiūrėti, kad būtų laikomasi konkurencijos taisyklių vidaus rinkoje. Šiomis taisyklėmis siekiama išvengti konkurencijos iškraipymo, dėl kurio galėtų nukentėti bendrieji interesai, atskiros įmonės ir vartotojai. Reglamentu Nr. 1/2003 Komisijai suteiktų įgaliojimų įgyvendinimas padeda išsaugoti Sutartyse apibrėžtą konkurencijos sistemą, kurios įmonės privalo laikytis. Tokiomis aplinkybėmis negalima tvirtinti, kad Reglamentu Nr. 1/2003, kuriuo Komisijai suteikiami įgaliojimai atlikti patikrinimus be išankstinio įspėjimo, pažeidžiama Chartijos 7 straipsnyje ir EŽTK 8 straipsnyje įtvirtinta teisė (šiuo klausimu žr. 1980 m. birželio 26 d. Sprendimo *National Panasonic / Komisija*, 136/79, EU:C:1980:169, 20 punktą).
- 174 Taigi, atsižvelgiant į kitų šio ieškinio pagrindų, į kuriuos šiomis aplinkybėmis ieškovė daro nuorodą, analizę, ginčijamas sprendimas, kuris buvo priimtas Remiantis Reglamentu Nr. 1/2003, taip pat atitinka Sąjungos pripažįstamus bendrojo intereso tikslus.
- 175 Galiausiai dėl klausimo, ar ginčijamas sprendimas viršija tai, kas reikalinga šio sprendimo 173 punkte minėtam tikslui pasiekti, pakanka priminti, kad tas pats klausimas jau buvo analizuotas nagrinėjant pirmąjį pagrindą. Tačiau atlikus vertinimą buvo padaryta išvada, kad, atsižvelgiant į antrojo ir trečiojo pagrindų tyrimo rezultata, ginčijamas sprendimas iš tiesų priimtas laikantis proporcingumo principo.

- 176 Tokiomis aplinkybėmis šeštojo pagrindo pirma dalis, susijusi su Chartijos 7 straipsnio ir EŽTK 8 straipsnio pažeidimu, turi būti atmesta.

Dėl šeštojo pagrindo antros dalies, susijusios su Chartijos 48 straipsnio ir EŽTK 6 straipsnio pažeidimu

- 177 Chartijos 48 straipsnio 2 dalyje nurodyta: „kiekvienam, kuris kaltinamas padaręs nusikaltimą, užtikrinama teisė į gynybą.“

- 178 Dėl EŽTK 6 straipsnio su Chartija susijusiuose išaiškinimuose nustatyta:

„48 straipsnis yra toks pat kaip EŽTK 6 straipsnio 2 ir 3 dalys <...> Remiantis 52 straipsnio 3 dalimi, šios teisės turinys ir taikymo apimtis yra tokia pati kaip EŽTK garantuotos teisės.“

- 179 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamentą Nr. 1/2003 Komisijos vykdoma administracinė procedūra skirstoma į du atskirus vieną po kito einančius etapus, kurių kiekvienas pagrįstas individualia vidaus logika, t. y. viena vertus, išankstinio tyrimo etapas ir, kita vertus, ginčo etapas. Išankstinio tyrimo etapas, per kurį Komisija naudojami Reglamente Nr. 1/2003 numatytais tyrimo įgaliojimais ir kuris trunka iki pranešimo apie kaltinimus priėmimo, skirtas leisti Komisijai surinkti svarbią konkurencijos normų pažeidimą ar jo nebuvimą patvirtinančią informaciją ir suformuluoti pirminę poziciją dėl procedūros ir jos vėlesnės eigos. O nuo pranešimo apie kaltinimus iki galutinio sprendimo priėmimo trunkantis ginčo etapas skirtas tam, kad Komisija priimtų galutinį sprendimą dėl inkriminuojamo pažeidimo (žr. 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-99/04, EU:T:2008:256, 47 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 180 Viena vertus, dėl išankstinio tyrimo etapo Teisingumo Teismas pažymėjo, kad šis etapas prasideda tą dieną, kai Komisija, naudodamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 ir 20 straipsniais jai suteiktais įgaliojimais, imasi priemonių, kuriomis reiškiami kaltinimai padarius pažeidimą ir kurios turi didelę įtaką įtariamų įmonių padėčiai. Kita vertus, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, tik administracinio ginčo etapo pradžioje pranešimu apie kaltinimus atitinkama įmonė informuojama apie visus esminius įrodymus, kuriais per šį procedūros etapą remiasi Komisija, ir tik tada ši įmonė turi teisę susipažinti su bylos medžiaga, kad galėtų veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą. Todėl tik gavusi pranešimą apie kaltinimus suinteresuotoji įmonė gali visiškai pasinaudoti teise į gynybą. Jeigu ši teisė apimtų ir etapą iki pranešimo apie kaltinimus išsiuntimo, Komisijos tyrimas nebūtų veiksmingas, nes įmonė jau per išankstinio tyrimo etapą galėtų identifikuoti Komisijos turimą informaciją, taigi ir informaciją, kuri galėtų būti nuo jos dar slepiama (žr. 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-99/04, EU:T:2008:256, 48 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 181 Tiesa, per išankstinio tyrimo etapą Komisijos priimtos tyrimo priemonės, būtent tikrinimo priemonės ir prašymai pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 ir 20 straipsnius, dėl savo pobūdžio reiškia kaltinimą padarius pažeidimą ir gali labai paveikti įtariamų įmonių padėtį (2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-99/04, EU:T:2008:256, 50 punktas). Iš tiesų, net jeigu formaliai per išankstinio tyrimo etapą atitinkama įmonė nelaikoma „kaltinamąja“, jos atžvilgiu pradėto tyrimo, būtent jos atžvilgiu priimtos tyrimo priemonės, materialiąja prasme paprastai negalima atsieti nuo egzistuojančių įtarimų ir dėl tos priežasties – nuo netiesioginių kaltinimų, kuriais pateisinamas tokios priemonės taikymas (2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-99/04, EU:T:2008:256, 52 punktas). Todėl reikia vengti, kad per šį administracinės procedūros etapą būtų nepataisomai pažeista teisė į gynybą, nes taikomos tyrimo priemonės gali turėti lemiamą reikšmę renkant įrodymus apie įmonių neteisėtus veiksmus, už kuriuos joms gali kilti atsakomybė (2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-99/04, EU:T:2008:256, 51 punktas ir nurodyta jurisprudencija). Darytina išvada, kad Komisija privalo informuoti suinteresuotąją įmonę apie vykdomo tyrimo dalyką ir tikslą, kai jos atžvilgiu imasi pirmosios priemonės. Tokiu atveju motyvavimas turi, be kita ko, leisti šiai įmonei suprasti tyrimo dalyką ir tikslą, o tai reiškia, kad turi būti nurodytos pažeidimo prielaidos, ir tokiomis aplinkybėmis tai, kad jai gali būti pareikšti kaltinimai dėl šio galimo pažeidimo,

kad ji galėtų imtis reikalingų priemonių apsiginti nuo atsakomybės ir pasirengti gynybai per administracinės procedūros ginčo etapą (2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, T-99/04, EU:T:2008:256, 56 punktas).

- 182 Vis dėlto atsižvelgiant į antrojo ir trečiojo pagrindų tyrimą, kurį pabaigus padaryta išvada, kad reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su kitais maršrutais nei Praha–Ostrava, ir tiek, kiek jame nagrinėtas kitas elgesys nei įtariamas mažesnių už sąnaudas kainų taikymas, reikia konstatuoti, kad dėl likusios dalies ginčijamo sprendimo motyvavimas atitinka Reglamente Nr. 1/2003 ir jurisprudencijoje nustatytus reikalavimus.
- 183 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamas sprendimas, kuris priimtas per Reglamente Nr. 1/2003 numatytą administracinės procedūros išankstinio tyrimo etapą, turi būti laikomas priimtu, nepažeidžiant ieškovės teisės į gynybą.
- 184 Taip pat reikia atmesti šeštojo pagrindo antrąją dalį, susijusią su Chartijos 48 straipsnio ir EŽTK 6 straipsnio pažeidimu.
- 185 Taigi reikia atmesti šeštąjį ieškinio pagrindą.
- 186 Remiantis tuo, kas išdėstyta, reikia, pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su kitais maršrutais nei Praha–Ostrava ir su kitais veiksmais nei įtariamas mažesnių už sąnaudas kainų taikymas, ir, antra, atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 187 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų.
- 188 Kadangi šioje byloje ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas iš dalies, Bendrasis Teismas mano, kad reikia nuspręsti, jo kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2016 m. balandžio 18 d. Europos Komisijos sprendimą C(2016) 2417 *final*, susijusį su Tarybos reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies taikymo procedūra, skirtą *České dráhy, a.s.* ir visoms jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamoms bendrovėms, kuriuo joms buvo nurodyta leisti atlikti patikrinimą (byla AT.40156 – *Falcon*), kiek jis susijęs su kitais maršrutais nei Praha–Ostrava ir su kitais veiksmais nei įtariamas mažesnių už sąnaudas kainų taikymas.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Collins

Barents

Passer

Paskelbta 2018 m. birželio 20 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.